

Xalet de Manuel Enrich i Àurea Seguí

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Carrer Turó del Sol, número 20
Emplaçament La Floresta

Coordenades:

Latitud: 41.448971098234
Longitud: 2.07311207609
UTM Est (X): 422578
UTM Nord (Y): 4589013

Classificació

Número de fitxa 08205 - 471
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Avantguardes
Segle XX
Any 1952
Autoria de l'element: Ramon Tort Estrada
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BPU
Observacions protecció: Revisió del Pla Especial de Protecció de Patrimoni Arquitectònic 2008. Fitxa B-219.
Data aprovació: dc., 30/04/2008 - 12:00
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 2692908DF2829B0001ZK
Autoria de la fitxa Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)

Data de registre de la fitxa: ds., 02/12/2023 - 17:28

Autoria de la darrera revisió: Claudia Arruga. Comissió d'Història de la Floresta // Oficina de Patrimoni Cultural

Data de la darrera revisió: dt., 21/01/2025 - 14:38

Descripció

Xalet unifamiliar projectat el 1952 per l'arquitecte Ramon Tort Estrada, amb un disseny arquitectònic d'avantguarda en el seu moment. És de planta quadrada, i consta de planta baixa, amb una torre a la part dreta. La teulada és a dos vessants.

A la planta baixa destaca un porxo, amb una biga superior que suporta el ràfec. A l'interior del porxo hi ha la porta d'entrada al xalet i altres obertures. El parament de la casa és arrebossat. Part de la façana de la torre i de la casa ha estat decorada amb aplacat de pissarra

La torre és de base quadrada i compta amb planta baixa i pis. La part superior conté a cada façana una gran obertura tancada amb vidre. El ràfec de la torre és un voladís que subjecta la teulada de quatre vessants.

Història

El 21 de juliol de 1952, Manuel Enrich Susana i Àurea Seguí, de Barcelona, van demanar llicència d'obres per construir aquest xalet. El projecte era de Ramon Tort Estrada, que va fer un disseny arquitectònic en una línia avantguardista. Ramon Tort Estrada va obtenir el títol d'arquitecte el 1940. Va participar en l'equip guanyador del concurs sobre habitatge públic de l'any 1949, precedent a la creació del Grup R. Entre 1952 i 1957 va ser director de la revista Quaderns d'Arquitectura, del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya.

L'actual barri de la Floresta té el seu origen com a colònia d'estiueig el gener de 1919, quan un grup de propietaris va decidir anomenar oficialment el lloc "Colònia la Floresta Pearson" i crear l'Associació de Propietaris la Floresta Pearson.

Prèviament, a finals del segle XIX, les dues masies originàries de la zona, Can Busquets i Can Llobet, van veure com els seus conreus de vinya van ser afectats per la plaga de la fil·loxera. Aquests terrenys no es van tornar a replantar i es van posar a la venda per destinar-los a la urbanització, ja que la zona coincidia amb el recorregut del futur ferrocarril elèctric que havia començat a construir-se a partir de 1912 per connectar Barcelona amb el Vallès.

Els primers anys de l'antiga colònia van estar destinats principalment a aconseguir millorar la comunicació amb Barcelona, fet que va succeir el 9 d'agost de 1925 quan es va obrir al públic el Baixador de la Floresta Pearson. L'arribada d'inversors s'evidencia en la figura de Cayetano Tarruell i Forgues, promotor de molts habitatges, dos blocs de pisos i un centre d'oci, el Gran Casino Tarruell, inaugurat el 21 de maig de 1933.

Durant les dècades del 40 i 50 la Floresta va ampliar l'oferta d'esbarjo d'estiueig amb la inauguració de la piscina i la "bolera" i, a més a més, es van aconseguir alguns serveis bàsics com l'aigua corrent, més enllumenat públic, l'ampliació de l'estació dels ferrocarrils, etc. Per altra banda, el 1951 es va posar la primera pedra de l'església de Nostra Senyora de Montserrat, que es va beneir deu anys més tard, que juntament amb la Capella de Sant Pere inaugurada l'any 1931 completen els espais de culte del barri.

De mica en mica, el creixement de la població permanent provinent de la immigració d'altres regions va anar canviant el perfil social de la Floresta. La colònia d'estiueig va deixant pas al barri. En conseqüència, la dècada dels 60 veu la creació de moltes entitats associades a l'esport, l'escoltisme i l'esbarjo en general. En paral·lel, l'any 1967 es va inaugurar la carretera de Vallvidrera, llargament reclamada, que millorà la connexió en vehicle rodat, i l'any 1969, la primera escola pública.

Els anys 70, la Floresta es va transformar en un referent per a molta gent jove que trobà la possibilitat d'experimentar els canvis d'hàbits socials i culturals que defineixen aquesta època. La conversió del Casino Tarruell en casal autogestionat, escenari de concerts multitudinaris de música i diferents expressions artístiques, és el símbol d'aquells anys. (Text de Claudia Arruga - Comissió d'Història de la Floresta)

Bibliografia

Ajuntament de Sant Cugat del Vallès. Catàleg de Sant Cugat. Revisió del Pla Especial de Protecció del Patrimoni Arquitectònic. 2008.

